

[Dyrepose]

pengene ud. Så vil det jo kun være de ganske få, der ikke kan forstå fondens velsignelser, der gør det, og hvis det kun er de få, hvad er det så, socialdemokraterne frygter? Ja, det er jo nok, at det ikke er de få, men de mange, der vil trække pengene ud, at det er de mange, der derfor vil få lov at disponere selv og derfor ikke kan bidrage til de socialdemokratiske drømme om, at fagbevægelsen og kooperationen skal sidde på magten her i landet. Så jeg synes, at den del af retsforbundets forslag er meget rigtigt og meget centralt.

Med hensyn til de to metoder for udtrækning af midlerne kan jeg meddele, at vi er negative over for den ene og positive over for den anden.

Vi er negative over for forslaget om, at midlerne skal kunne udbetales i fire lige store rater til forbrug i de kommende fire år, og denne negativitet hænger selvsagt sammen med vores medansvar for, at vi har indefrosset midlerne bl.a. for at begrænse forbruget, for at forøge konkurrenceevnen og for at gavne den danske økonomiske situation. Vi kan derfor ikke tilslutte os den del af forslaget.

Men vi er meget positive over for den anden del, der går på, at man i 1982 skal kunne få konverteret hele beløbet til medarbejderaktier, andre aktier, indskud i investeringsforeninger eller i selvstændig erhvervsvirksomhed. Vores positivitet over for dette forslag forudsætter, som det også gjorde fra venstres side, at der er en binding af disse investeringer. Vi ønsker altså ikke, at midlerne efterfølgende kan trækkes ud til forbrug, men vi vil gerne være med til at give den enkelte lønmodtager en chance for at komme til at investere i det danske erhvervsliv og netop gøre det ved at få disse midler overført fra Lønmodtagernes Dyrtingsfond til deres eget pengeinstitut, som får forvaltningen af de aktier, investeringsbeviser osv., der kan komme på tale. Denne del af forslaget er vi altså positive over for.

Det vil sige, hr. Alfred Hansen, at der er forhandlingsmuligheder med henblik på efter anmodning at få nedbrudt fonden til noget, som vi måske kan nå frem til et fællesskab om, og hvis jeg forstår, hvad SF og VS tidligere har sagt om deres holdning til centrale fonde, så tror jeg egentlig også, at der på venstrefløjen burde være sympati for dette forslag, hvorfor der kunne være en chance

for, at vi netop kunne få et flertal uden om socialdemokratiet om en eller anden løsning, som vi kan forhandle os til i udvalget.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg skal oplyse, at regeringen i den fortsatte debat er repræsenteret af undervisningsministeren i arbejdsministerens sted.

Lawaetz (FP):

Selv om de to forslag drejer sig om det samme hovedemne, er de alligevel helt forskellige, for det forrige gik ud på, om man administrerede midlerne tilstrækkelig fornuftigt, mens dette i og for sig går ud på, at man vil nedbryde en stor central fond og fordele pengene til de mennesker, der står som ejere af dem.

Andre har været inde på oprindelsen, og den kender vi. Det var vores indstilling i sin tid, at hele det store milliardbeløb skulle puttes i den slunkne statskasse, fordi pengene er betalt af skatteborgerne, og af skatteborgerne er 85 pct. lønmodtagere. Men det løb er kørt. Vi har pengene dér nu. Hvad så? Må jeg godt tilføje, at havde man delt dem ud dengang i stedet for at indefryse dem, havde staten fået noget, der ligner halvdelen, tilbage i form af skatter, så man har sådan set taget skatterne med ind i milliardbeholdningen.

Det er klart, at fremskridtspartiet, som vi tidligere har givet udtryk for, er modstander af disse store koncentrationer, centralt styret, for vi mener, pengene befinder sig bedre ude hos lønmodtagerne. Finanspolitisk kan der heller ikke være de store vanskeligheder – det har forslagsstillerne jo også være inde på – idet man kan slippe pengene ud til visse passende terminer.

Vi vil gerne støtte forslaget, således at vi kan få spredt denne enorme kapital, men på en sådan måde, at den ikke griber forstyrrende ind i den nødvendige stramme finanspolitik, man har. Vi mener, det vil være sundt at få pengene ud netop til nogle af de formål, som er nævnt i forslaget, hvor de kunne komme til at arbejde i erhvervslivet.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Som bekendt spillede SF en vis rolle, da Lønmodtagernes Dyrtingsfond blev en realitet, udelukkende fordi vi absolut ønskede at